

Bryssel den 28 oktober 2022
(OR. en)

13976/22

INST 390
POLGEN 140
AG 130

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Ärende:	Lagstiftningsplanering – <i>Diskussion</i>

Inledning

1. 2016 enades Europaparlamentet, rådet och kommissionen om att stärka unionens årliga och fleråriga programplanering genom det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning¹ (punkterna 4–11). Samma år godkände rådet de praktiska arrangemangen för den årliga programplaneringen².
2. Både den fleråriga programplaneringen och de årliga programmen bör sträva efter att säkerställa att de tre institutionerna, som var och en agerar inom ramen för sina befogenheter, arbetar effektivt tillsammans. Ett enat svar från EU-institutionerna på de många kriser som EU står inför – från geopolitik, energi och ekonomi till klimatförändringar – efter covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot Ukraina, är avgörande under 2023 och därefter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

² Dok. 6879/16.

Kommissionens arbetsprogram för 2023

3. Kommissionens arbetsprogram för 2023³ omfattar sex överordnade mål, 43 nya politiska mål, 32–38 nya lagstiftningsinitiativ och två förslag om tillbakadragande eller upphävande, utöver de åtta initiativen för förenkling av regelverket (Refit) och identifieringen av 116 pågående prioriterade ärenden.
4. Den 18 november 2022 kommer rådet (allmänna frågor) att ta del av kommissionens presentation av sitt arbetsprogram för 2023 och diskutera det. Ministrarnas diskussion kommer i första hand att syfta till att mot bakgrund av våra politiska mål identifiera de politiska områden eller teman och förslag som bör lyftas fram i den gemensamma förklaringen om EU:s lagstiftningsprioriteringar för 2023–2024, där realistiska framsteg kan göras före utgången av denna valperiod.

Den gemensamma förklaringen om lagstiftningsprioriteringar

5. Den nuvarande valperioden löper ut under första halvåret 2024, då det hålls val till Europaparlamentet. Nästa gemensamma förklaring kommer således att omfatta återstoden av valperioden, vilket var fallet 2018–2019.
6. Gemensamma förklaringar har tidigare visat sig vara värdefulla för att rationalisera samarbetet mellan de tre institutionerna om lagstiftningsförfarandet och uppnå konkreta resultat. Gemensamma förklaringar är politiska dokument och medför inte några rättsliga åtaganden från institutionernas sida.
7. De gemensamma förklaringarnas vanliga tudelade struktur omfattar följande:
 - a) en allmän och mer politisk del för att lyfta fram bredare politiska områden eller teman, och
 - b) en förteckning över viktiga lagstiftningsförslag inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, inbegripet både nya lagstiftningsinitiativ och förslag under behandling.

³ Dok. 13847/22 + ADD 1.

8. I det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning hänvisas till de förslag i förteckningen som ”*bör prioriteras i lagstiftningsprocessen*”. Detta avser inte i sig att de påskyndas och/eller att man fastställer tidsfrister, utan det bör ses som ett uttryck för en gemensam vilja att komma framåt med förslagen i förteckningen under 2023–2024.
9. Resultatet av denna diskussion och skrivelsen⁴ från rådets ordförande till kommissionens ordförande efter diskussionen om lagstiftningsplanering vid rådets möte (allmänna frågor) den 20 september 2022 kommer att ligga till grund för kontakterna med de andra två institutionerna. Ordförandeskapet kommer att hålla delegationerna informerade under hela den interinstitutionella förhandlingsprocessen rörande den gemensamma förklaringen om EU:s lagstiftningsprioriteringar för 2023–2024.
10. Ordförandeskapet kommer att föreslå rådet att, efter förhandlingarna med de två andra institutionerna, godkänna 2023–2024 års gemensamma förklaring vid mötet den 13 december 2022 (allmänna frågor), så att den kort därefter kan undertecknas av ordförandena för de tre institutionerna.
11. För delegationerna bifogas ordförandeskapets frågor inför diskussionen.

⁴ Dok. 12841/22.

Lagstiftningsplanering: diskussion**Rådet (allmänna frågor) den 18 november 2022**

Efter covid-19-pandemin och dess långtgående effekter, som EU och dess medlemsstater mötte med snabba och beslutsamma åtgärder, har Rysslands upptrappade anfallskrig mot Ukraina under 2022 inneburit ytterligare en betydande politisk, säkerhetsmässig, ekonomisk och humanitär utmaning. EU:s och medlemsstaternas åtaganden gentemot Ukraina kräver ökade insatser och samlade åtgärder. Samtidigt måste EU stå enat för att skydda sina medborgare och företag och ta itu med de negativa effekterna av Rysslands aggression och dess användning av livsmedels- och energiexporten som vapen.

Ordförandeskapet uppmanar delegationerna att inför diskussionen om lagstiftningsplaneringen den 18 november 2022 i rådet inrikta sig på följande frågor:

- *Vilka politiska områden eller teman bör prioriteras under de kommande 18 månaderna?*
- *I den åtföljande förteckningen med förslag till kommissionens arbetsprogram för 2023, vilka förslag enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet (nya och/eller pågående) bör framhållas före slutet av innevarande valperiod?*
